

La lectura interna del 7-J

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 2.06.09

La lectura europea de les eleccions de diumenge que ve serà complexa. Pot ser que, sense pujar, els socialistes siguin el primer grup parlamentari, només perquè la dreta anglesa es retiri del grup popular. I, per avançar, Europa requereix l'entesa supranacional de les dues grans forces --populars i socialistes-- que combaten, a vegades aferrissadament, a nivell nacional. A més, el referèndum irlandès sobre el Tractat de Lisboa pot ser més decisiu que el 7-J.

A Espanya la lectura és més directa. Si guanya Zapatero, encara que sigui per poc, podrà governar amb menys pressió i hi haurà mala maror al PP. Els analistes coincideixen que les europees --que sempre tendeixen al vot de càstig (el Govern continua encara que perdi), i més en plena crisi econòmica-- haurien de ser un còmode triomf popular. El 1994, amb un Felipe terminal i la crisi del 1993, la llista Matutes va treure 10 punts al PSOE. Per això, un marge de Mayor Oreja inferior als tres punts no seria un bon resultat perquè ZP podria afrontar la resta de la legislatura sense patir un atac de nervis. D'altra banda, una victòria per més de quatre punts seria un tràngol per als socialistes i faria que Rajoy creixés. Encara que la participació es preveu del 40% (59% el 2004), cosa que relativitzaria les interpretacions.

Catalunya és una mica més complicada perquè no només hi compten els dos grans partits. El PSC va treure un gran resultat el 2004, el 42%, per la qual cosa ha de baixar. Si ho fa fins a la cota del 36% (la seva mitjana europea) no és greu, però si cau més sonaran les alarmes. CiU tampoc ho

té fàcil. El 1994 --amb el PSOE en crisi-- va guanyar les eleccions europees amb el 31,5%, que es va desplomar fins al 17,4% el 2004 (per sota del PP). CiU necessita, doncs, més que recuperar el seu tercer diputat, tornar a avançar el PP i pujar uns 10 punts (el 1999 va treure el 29%) per encarar amb moral les catalanes.

El PP aspira a superar el 18% del 2004 per retallar després el fort avantatge que el PSC li treu a les eleccions generals. I per a ERC la línia vermella és el 10% (11,8% el 1999). Si cau per sota, es confirmarà que el seu cicle alcista ha passat.

La votació a Catalunya serà baixa (39,8% el 2004, davant el 45,1% a Espanya), fet que resta solvència a l'anàlisi. Però la participació tampoc és alta als comicis catalans i, segons les enquestes, CiU té mobilitzat el seu electorat. Amb el PSC arrossegant tres creus (crisi, desacord amb ZP i tripartit), si CiU no puja amb força, l'aposta sobiranista (Tremosa) haurà estat un error. Però si, com el 1994, humilia el PSC (que va quedar tercer a Barcelona, per darrere del PP), Mas podrà fumar-se un puro esperant les catalanes del 2010 mentre el tripartit es cou al foc lent de les seves lluites intestines.